

HAN HAR FÅTT VÄNNER RUNT HELA VÄRLDEN TACK VARE ESPERANTO

ÖRNSKÖLDSVIK (VA) Adolf Vestman i Leding, Björna, är en flitig korrespondent med brevvännor i Tyskland, Holland, Ungern, Jugoslavien, Bulgarien, Polen och även Brasilien. Problem med språket finns inte. Alla skriver på ett gemensamt språk - esperanto.

Tack vare esperanto har han från sitt småbruk i Leding personlig kontakt med en stor del av världen. Och vill Adolf Vestman ha kontakt med andra esperantister måste han gå utanför hembygden. I Björna är han ensam om dessa språkkunskaper.

Men till tröst har han sin omfattande korrespondens. Och så prenumererar han på några esperantotidningar. Ännu fler tidningar och även böcker byter han med sina brevvännor.

Det är tråkigt tycker han. Förr fanns det några här men de har dött.

Och så träffar han andra esperantister på kongresser. Esperantismen har fört Adolf Vestman till bl a Danmark och Holland. Men han föredrar kongresserna i Sverige som har ca 2000 esperantister.

- Det blir mer familjärt på våra små kongresser. Jag tycker att de internationella kongresserna är för stora och operosliga.

ANNONS GAV IMPULS

Adolf Vestmans intresse för esperanto väcktes 1931. Han såg en annons i tidningen *Fredden* om en esperantokurs på sex brev för en krona. Han skickade efter och började läsa det språk som den polske läkaren L. Zamenhof grundade i slutet på 1800-talet, i hopp om att det skulle bli det stora världsspråket.

- Kursen var så enkel att till och med jag med femårig folkskola klarade den även om det gick knaggligt i början.

Intresset och kunskaperna växte allteftersom Adolf Vestman studerade och han började få kontakter med andra som hade samma intresse.

KRIGET AVBRÖT

Så kom kriget och då mattades hela esperantorörelsen av. Men efter krigsslutet kom ett brev på esperanto från Tjeckoslovakien. Någon hade hittat hans namn och adress på något sätt.

- Jag måste ju svara på det men det hade blivit ett uppehåll för mig i några år så det gick trögt. En hel kväll satt jag och slet och slog i ordboken för att få ihop ett brev.

TALADE SPRÅKET FÖRST 1954

Kontakten fortsatte och fler fick han. Men Adolf Vestman hade aldrig talat esperanto, bara skrivit. Därför for han på sin första kongress i Karlstad 1954.

- Usch, det var hemskt svårt i början, berättar han. Men sedan dess har han hunnit besöka fler kongresser och nu talar han språket obehindrat.

Han har ett annat stort intresse också Adolf Vestman. Han läser poesi. Och vem kan inte annat än dras till poesin med en sådan hänförande utsikt över den vackra Ledingssjön som han har.

Fast för närvarande har han kanske inte så mycket tid att beundra utsikten. Adolf Vestman håller nämligen på att bygga om sitt hus. Det skall få källarvåning och skall byggas större. Det mesta arbetet gör han själv och för att hinna med har han tagit tjänstledigt från sitt arbete som skogsarbetare för Mo och Domsjö.

BEKYMMER FÖR FRAMTIDEN

Men framtiden bekymrar honom litet.

- Här har jag slitit, brutit upp mark och dikat ut myr men det dröjer väl inte länge innan allt jag brutit upp är ödemark

Adolf Vestman har mycket att bestyra med ombyggnaden av sitt hus. Men det hindrar honom inte från att i arbetspauserna studera det mångfald esperantotidningar han prenumererar på eller får från sina brevvännor i olika länder.

igen. Jag och de andra här i Leding skall ju rationaliseras bort och frågan är om det snart inte blir annat än sommarstugor kvar här.

Men själv tänker Adolf Vestman bo kvar tills han dör. Och

än har han inte planer på att göra sig av med korna. Nog hoppas han också att någon av barnen tar över efter honom så att det åtminstone blir någon bofast kvar i den bygd han är så fäst vid.

DAISA